

[Inge Krogh]

forhåbentlig kunne blive en af de måder, hvorpå man kan ramme de store forhandlere.

Alice Hedegaard (DR):

Når man læser dette lovforslags bemærkninger, som egentlig kun er en afskrift af en artikel skrevet af en kriminalassistent, men hvis ord fremskridtspartiet altså har ønsket at gøre til sine, synes jeg egentlig, man deri finder en god begrundelse for at blive styrket i sin modvilje over for dette lovforslag.

Der står bl. a.: »Der findes ingen offentlig registrering af narkomanerne, idet selv narkocentrene hidtil har nægtet at deltage i en offentlig registrering af de patienter, der kommer til nedtrapning.«

Det er da klart, disse centre ikke vil gå med til at registrere patienterne. Det vil sandsynligvis også føre til, at mange vil undgå at opsøge centrene og dermed ingen behandling vil få. Videre står der i bemærkningerne:

»Når man samtidig ved, at en plads for en narkoman på nedtrapning koster ca. 100.000 kr. pr. år, og disse penge skal skatteborgerne betale gennem bistandsloven, uden at det offentlige og dermed skatteborgerne har mulighed for at kontrollere, hvordan det er gået med patienterne, ja, så er der flere og flere, der stiller spørgsmålet, om det kan være rimeligt. Skatteborgerne har altså bare at betale og håbe det bedste.«

Jeg vil som skatteborger sige, at jeg også håber det bedste for disse narkomaner, og jeg mener, det er rimeligt, at samfundet hjælper disse mennesker, ligesom vi hjælper alle andre, der er syge eller sociale tabere. 100.000 kr. pr. år pr. nedtrapning svarer vel til, hvad det koster at have bl. a. børn på børnehjem, ældre på alderdomshjem osv. Hvorvidt 100.000 kr. er det rigtige tal, ved jeg ikke. Når det drejer sig om at hjælpe vore syge medborgere – hvad jeg mener er enhver skatteborgers pligt – er det mindre væsentligt. Narkocentre og andre, der hjælper narkomanerne, udfører nok deres arbejde til den pris, det koster.

Da retsforsundet i øvrigt ønsker at begrænse samfundets muligheder for at registrere borgerne i tide og navnlig i utide, kan vi på ingen måde støtte dette lovforslag.

Tyroll (VS):

Det fremgår af bemærkningerne til dette lovforslag, at indholdet er hentet fra et dagsordensforslag fremsat i forbindelse med forespørgselsdebatten i februar 1976, som netop blev fremkaldt af forslagsstillerne. Det fremgår også, at den samlede målsætning for fremskridtspartiet er det, der var indeholdt i den pågældende forespørgselsdebat, nemlig at narkotikaproblemerne efter fremskridtspartiets mening skal bekæmpes gennem tvang og politiindgreb. Det tager VS klart afstand fra. Disse metoder ønsker vi ikke taget i anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af dette misbrug.

Vi finder ikke, at de samfundsmæssige problemer, der ligger bag narkotikamisbruget, kan løses ved hjælp af de midler, som fremskridtspartiet foreslår. Problemerne kan ikke betragtes som sygdomstegn hos den enkelte, men må ses som et resultat af skævheder i samfundet, altså sygdomstegn i samfundet, som giver symptomer hos enkeltindivider. Der er tale om mennesker, der fra starten har været svagt placeret med hensyn til at opnå en blot nogenlunde social tilværelse, som simpelt hen er født ind i en barsk virkelighed, der ikke har været værd at se i øjnene. Det er i virkeligheden dér, der burde ændres, og ikke gennem denne tvang og disse ødelæggende forsøg på tilpasning over for nogle forhold, som ikke har været ønskelige at se i øjnene for de pågældende. Det er ikke denne svære opgave at genplacere narkotikamisbrugerne i samfundet, der optager fremskridtspartiet, men derimod et hårdhændet tilpasningskrav. Det er det, fremskridtspartiet vil lægge op til med dette lovforslag, og det kan vi som sagt ikke medvirke til.

Selv om det er en begrænset del af den oprindelige dagsorden, der her søges ophøjet til lov, er det lige netop den del, der udvider politiets muligheder for at forfølge den enkelte og dermed blokere for en interesse i afvænnning, sådan som det også er blevet fremhævet både af socialministeren og flere andre ordførere. Derfor mener vi også fra VS' side, at det er lidt af en hån og vil blive mødt med afvisning, når ordføreren for forslagsstillerne siger, at det er en håndsrekning til behandlerne. Jeg tror nok, man må sige, at behandlerne ønsker denne hånd fjernet og vil sige: hold grænserne væk!

Dernæst er der også lagt op til, at der i forbindelse med ordningen af behandlingen